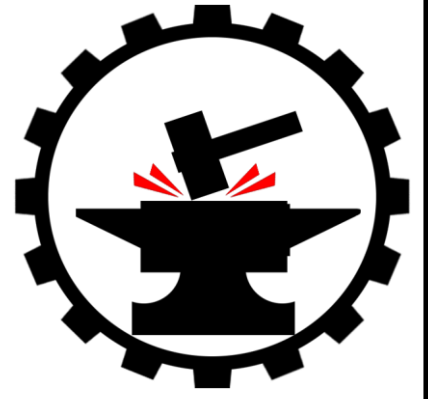

Metal İşçisinin Sesi

Kasım 2011 / Sayı: 1

İletişim: metaliscisinin sesi@gmail.com

Ben metal işçisiyim,

Ağır sanayinin yüküdür omuzlarımda taşıdığım. Bu yüzdendir kollarımın ve gövdemın gücü. Kararmış ellerimden, tırnaklarımdan, yüzümden tanırısın beni.

Gün içinde 12 saat boyunca çalışırım. Bu sürede bana lütfedilen kısacık molalar dışında bir dakika bile oturmama izin vermez "gardiyanlarım". Ya 2 vardiya çalıştırılırım ucu ucuna geçinmek için, ya da 3 vardiyaya karar kılınır (kanun gereği). Daha az çalış, daha az kazan felsefesiyle mesailerim kesilir. Hele bir de kriz varsa patronlara gün doğmuş demektir, o da elimden alınır. Bir de verdikleri çok bir paraymış gibi mesailerimi düşük gösterip sigortamı da tam maaşım üzerinden yatırmazlar.

Yaz sıcaklarında fırınların ve preslerin başında, mola vermeden, kan ter içinde havalandırmanın dahi olmadığı yerlerde çalışmaya zorlanırım.

Çalışma ortamım çok gürültüldür. Huzursuzluğum, uykusuzluğum, sinirli davranışlarım, konsantrasyon bozukluğum hep buna bağlıdır. Kimyasallarla hep iç içeyim. Bunlar önlem alınmadığı için önce bedenimi sonra soludukça ciğerlerimi yakar, beni bitirir. Sonra doğaya geliş güzel atılır ve oradaki canlıları da yok eder, ot bile çıkmaz olur artık döküldüğü toprakta.

Ağır sanayi dedik ya işte, bu sektörde her şey ağırdır. Malzemeler yeterli vinç olmadığında insan gücüyle kaldırılır. Bunun sonucu da bel fitiğidir. Baret kullanımları yeterince denetlenmediğinden ya da yetersiz olduğundan çok iş kazası yaşanmıştır, ama hepsinin üzeri örtülür... Ta ki birimiz ölene kadar saklanır her şey.

Ben metal işçisiyim, gövdemdir, ellerimdir ekmeğimi kazanan. Bir gün gelecek, benden çaldıklarınızı geri almak için, siper edeceğim güçlü gövdem ve ellerim o vakit kapitalizmin boğazında olacak.

Kıdem tazminatına dokunmak genel grev sebebidir!

AKP hükümeti TÜSİAD'ı ve MÜSİAD'ı ile tüm sermayenin desteğini alarak işçilerin elinde kalan son haklardan biri olan kıdem tazminatını kaldırmak istiyor. 2008-2009 krizinde sermaye yeterince işçi çıkartmadığı için vervansın etmişti. Şimdi veni ve daha büyük bir kriz kapıda bu yüzden faturayı isten çıkartmalarla bize kesmek için kıdem tazminatına saldırıyorlar.

Sendikalı, sendikasız tüm işçiler kıdem tazminatı ile ilgili gelişmeleri takip etmeli ve elde kalan bu son hakka da sahip çıkmalıdır. İşyerlerimizde bir araya gelmeli, sendikalı işek sendikalarımıza baskı yapmalı ve kıdem tazminatını savunmak için sonu genel greve varacak bir mücadele için hazırlık yapmalıyız!

Susmak işten atılmaya şimdiden razı olmaktır! Susmak çocuklarımızın köle pazarlarında sürünmesini kabullenmektir! İşimizi aşımızı korumak için son mevziyi savunuyoruz. Haydi mücadeleye!

**Vardiyalar
artıyor geçinmek
zorlaşıyor!**

Sayfa 2

**Sendikaya karşı
sendika: MESS'i
tanıyalım**

Sayfa 3

**Kıdem tazminatı:
YALANLAR ve
GERÇEKLER**

Sayfa 4

YA PARANI YA CANINI!

Vardiyalar artıyor geçinmek zorlaşıyor

Vardiya sayısı arttırılan işletmelerde daha önce alınan mesai ücretleri temel ücrete yansıtılarak ödenmeye devam edilmelidir. Patronların diyebilecekleri bir şey yoktur. Daha önceki mesailerde aldığımız ücretlerin karşılığında sağlığımızdan verdiğimiz ödümler daha çoktur.

Metal sanayi kapsamına giren işlerin büyük çoğunluğu “sağlık kuralları bakımından 7,5 saat veya daha az çalıştırılması gereken iş” kapsamına girmektedir. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın aynı isimli yönetmeliği bu işlerdeki çalışma saatlerini düzenlenmektedir. Bu yönetmeliğe göre Demir-çelik, alüminyum, çinko, kurşun vb. sanayi işletmelerinde 7,5 saatten fazla işçi çalıştırmak yasaklanmıştır. Dolayısıyla bu işletmelerde fazla mesai uygulamasına gidilememektedir. Bazı fabrikalar bu yönetmelik ve ilgili yasanın hükümleri gereği çalışma saatlerini 7,5 saate çekerek vardiya sayısını arttırıyorlar.

Mesaili ücrete göre kendini ayarlayan işçi mağdur

Bu, biz işçilerin sağlık koşulları için doğru yönde bir uygulamadır. Zira daha yüksek çalışma saatleri fazla mesai ücreti alınsa bile sağlığımızı kaybetmemize ve gelecekte daha büyük sağlık masraflarıyla boğuşmamıza neden olmaktadır. Ancak daha önce ancak mesailerle birlikte belirli bir gelir düzeyine ulaşan, buna göre aile hayatını, harcamalarını düzenleyen, planlarını buna göre yapan yeri geldiğinde borca giren işçiler mağdur oluyor.

Para ile sağlık arasında seçim yapmak zorunda değiliz

Burada yine patronların sömürsünü görüyoruz. Ağır sanayide çalışan işçiler olarak 7,5 saat çalışma sağlık dolayısıyla bir zorunluluktur. Aslında bu saatlerin daha da aşağı çekilmesi gerekir. Üstelik vardiya sayısının arttırılmasıyla iş verimliliğinin artacağı da açıktır. Ancak patronlar bu zorunlu uygulamayı ücretleri kısmak için bir fırsat olarak görüyor. Oysa vardiya sayısı arttırılan işletmelerde daha önce alınan mesai ücretleri temel ücrete yansıtılarak ödenmeye devam edilmelidir. Patronların diyebilecekleri bir şey yoktur. Daha önceki mesailerde aldığımız ücretlerin karşılığında, sağlığımızdan verdiğimiz ödümler daha çoktur. Patronlar bize “ya paranı ya canını” diyorlar.

Kayıplar telafi edilmeli

Patronlar kârlarını gözettikleri kadar işçinin sağlığını ve geçimini de gözetmek zorundadır. Bunu gözetmeyen patrona karşı işçiler olarak birlik olmalı, hakkımızı savunmalı ve yeni düzenlemeyle kaybettiklerimizin telafi edilmesini sağlamalıyız.

Sendikaya karşı sendika:

MESS'i tanıyalım

Uzun adı; Türkiye Metal Sanayicileri Sendikası.

“14 Ekim 1959” tarihinde çağdaş, ileri görüşlü, sanayileşmeye kendilerini adanmış 11 **girişimci** tarafından kurulmuş” muş. Bu şekilde açıklıyorlar ve devam ediyorlar. Amaçları; “üyelerinin ortak ekonomik ve sosyal hak ve menfaatlerini korumak, geliştirmek, aralarında karşılıklı yardımlaşmalarını sağlamak”mış... Üyelerden kastettikleri metal sektörünün patronları...

Peki, nedir bu yardımlaşma-dayanışma durumu. Bunu anlamak için aylık çıkardıkları Biz Bize adlı gazetelerinin Ekim sayısının ana sayfasına bakmamız yeterli. “İş Gücü Maliyeti Artışı Avrupa’yı Bıraktı Saf Dış”. Altındaki yazıda özet olarak Avrupa’nın işçilere çok maaş verdiğini ve bu yüzden ekonomik krizlerin ortaya çıktığını savunup, hedef olarak, kıt kanaat geçinen işçinin maaşı gösterilmektedir. Demek ki bu sendika patronlar için işçiye karşı bir yardımlaşma ve dayanışma teşkilatıdır.

Bu yardımlaşma ve dayanışmayı her toplu sözleşme döneminde görüyoruz. Bir fabrikada ücretler yükselmesin, işçiler sosyal haklarını kazanmasın, bunlar diğer fabrikalara örnek olmasın diye tam bir disiplin içinde toplu sözleşmelerdeki kazanımları aşağı çekmek hatta esnek çalışmayı dayatmak ve her zaman olduğu gibi krizi bahane ederek hakları tırpanlamak için canlarını dişlerine takıyorlar.

Onların “iş gücü maliyeti” dediği bizim ekmek paramızdır. Ekmek paramıza, bir araya gelerek organize biçimde saldıran sermayeye karşı cevap da birlik içinde ve organize olmalıdır.

Sendikalı işyerlerinde sendikamıza üye olmalı, sahip çıkmalı ve denetlemeliyiz. Sendikasız işyerlerinde ise adım adım sendikalaşmanın temellerini atmalı ve sendikalı sınıf kardeşlerimizin yanında yer alarak ekmek paramıza, alın terimize daha güçlü bir biçimde sahip çıkmalıyız.

Krizi yaratan bedelini ödesin

Kapitalist sistemde, “girişimciler” yani işverenler durmadan, hırsla ve her şeyi sömürerek daha çok üretme hırsı içine girerler. Bu kişiler bizim kadar çalışmadan, bizlerin hayatları boyunca kazanamayacakları paraları kazanırlar. Her seferinde ilk fırsatta aklıklarına gelen maaşlarımızdır.

Şimdi de pastanın büyük dilimini kaçırma derdi içinde bankalardan, devletten ağlaya ağlaya yardım dilemektedirler. Hatta kapitalizmin batağında boğulan bütün Avrupa ülkeleri birbirinin elinden tutmaya çalışmakta ve daha da çok batmaktadır.

Bu gün Avrupa’da ve Orta Doğu’da halkların kesin bir talebi vardır: “Artık bu sistem yamanarak düzelemez. Sömürü düzeni bitmeli.”

Her krizde ağır vergiler ile ezilen(ülkemizde de yeni zamlar bunun habercisidir), işsizlik, hayat pahalılığı ve yoksullukla boğuşmak zorunda kalan, kredilerini ödeyemediği için evini kaybeden, kredi kartları yüzünden eşyaları icralık olan, yoksullaştıkça yoksullaşan bizleriz. Her alışverişimizde ekmeğimizde bile ödediğimiz vergiler, bu gün yine bizi daha iyiye götürmek için değil, batan bankaları ve işletmeleri ayağa kaldırmak için kullanılacaktır.

Daha çok savaş ve daha çok kayıplar yaşanacak, patronların cebi yine dolacak, biz işçiler daha da yoksullaşacaktır.

Oysa bu emek bizim, üreten biziz ve kazandıran ama kazanan değil. Ekonomik krizin faturası bize kesilemez. Bu sistemi bu düzeni bizler yaratmadık ve birlik olup bu bedeli ödemeyeceğiz.

Kıdem tazminatı konusunda YALANLAR ve GERÇEKLER

Yalan!: İşçiler bir şey kaybetmeyecek, tersine kazanacak, çünkü Fon kuruluyor

Gerçek: Kıdem tazminatının esas anlamı başka türlü korunamayan iş güvencesini patrona ekonomik bir maliyet getirerek bir ölçüde sağlamaktır. Yükün patronun üzerinden kaldırılmasının amacı, iş güvencesini bütünüyle imha etmektir.

Yalan!: Yeni kurulacak fon dolayısıyla işçiler mağdur olmayacak

Gerçek: Tazminat miktarı üçte birinden daha aza indiriliyor. Eskiden 20 yıllık kıdemi olan 20 aylık maaş karşılığını tazminat olarak alırken bu rakam altı aya indirilecek. Fonda birikecek para işçinin ücretinden kesilmeyip patrone alınsa bile patronlar her zaman olduğu gibi bu masraflarını da ücretlere yansıtacak ve fiilen kesinti yapacaktır. Patronlara hiçbir engel olmadan sürekli işçi çıkartılması olanağı verilmesiyle kıdemli işçi her an rahatlıkla kovulabilecek, yeni işçiler ise bir yerde uzun süre çalışamayacağı için fondan yeterli parayı hiçbir zaman alamayacaktır.

Yalan!: İşçilerin çoğunluğu kıdem tazminatını alamıyor, fonla bu sorun halledilecek

Gerçek: İşçilerin kıdem tazminatını alamaması doğal bir sorun değildir. Hükümetin ve Çalışma Bakanlığı'nın patronların hukuksuzluğuna göz yummalarının sonucudur.

Yalan!: Kazanılmış haklara dokunmayacağız

Gerçek: Kıdem tazminatı kaldırılırsa halen çalışmakta olanların kıdem tazminatlarına zaten hukuki olarak dokunulamaz. Bu, hükümetin bahsettiği bir şey değil bir zorunluluktur. Bununla birlikte ilk işten çıkartmada ya da herhangi bir iş değişikliğinde yeni yasa geçerli hale gelecektir. Ama yeni işçilerin kıdem tazminatı hakkı olmaması, eski işçilerin de gücünü azaltır. “

Yalan!: İşçilerin haklarını koruyacağız, istihdam güvencesi sağlayacağız

Gerçek: Kıdem tazminatlarının kaldırılmasının amacı patronun işçi çıkartmasını kolaylaştırmaktır. İstihdam güvencesi denen şey, işten çıkartılan işçileri özel istihdam bürolarında toplayarak sermayeye ucuz iş gücü olarak sunmaktır.

Yalan!: Bu süreci sendikalarla mutabakat içinde yürüteceğiz

Gerçek: Sendikaların tutumu nettir. Kıdem tazminatına dokunulması genel grev sebebidir. Hükümetin istediği, mutabakat sağlamak değil, Türk-İş başkanı Mustafa Kumlu gibi yandaşları ya da Hak-İş gibi kendi kontrolündeki sendikalar aracılığıyla işçilere diz çöktürmektir.